

Титаренко І. В.,

студентка II курсу магістратури, гр. МФРп-191

Солодкий Є. В.,

студент II курсу магістратури, гр. МФРп-191

Науковий керівник – Новик Л. М., канд. психол. наук

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Проблеми, які пов'язані з інвалідністю особистості хвилювали і хвилюють сучасне суспільство. Адже, успішність суспільства визначається не тільки матеріальним добробутом його членів, а й ставленням до людей з інвалідністю, надання їм якомога кращих можливостей задоволення власних потреб. Багато людей у всьому світі намагаються не зважати на проблеми людей з інвалідністю. В першу чергу такі люди наносять шкоду собі, адже в житті не по повинно бути байдужості, жорстокості тощо. Зважаючи на своїх батьків молоде покоління проявляє байдужість навіть жорстокість по відношенню до осіб з інвалідністю.

Соціальна реабілітація дітей з інвалідністю – це багатоступінчатий процес, що вимагає змін в самій системі соціальної роботи. А саме, найбільшу увагу, на нашу думку, слід приділити розвитку творчих здібностей таких дітей, актуалізації їх внутрішнього потенціалу, що дозволить їм задовольняти власні потреби, хоча б частково. Система інклюзивної освіти, як ми вважаємо, дозволяє дитині вибудовувати соціальні зв'язки, відносини, отримувати знання на рівні із здоровими дітьми, адаптуватися до тих змін, які вже відбулися та навчитися з цим жити.

Хотілося б відмітити проблему взаємостосунків між дітьми з інвалідністю та здоровими дітьми, та не тільки створення, а й всебічний розвиток різних організацій, асоціацій що працюють з такими дітьми. Спеціалісти, які працюють з дітьми з інвалідністю не завжди зважають на задоволення потреб, інтересів, здібностей дітей з інвалідністю. Всебічний розвиток особистості дитини передбачає, перш за все, створення спеціального середовища, яке відповідає потребам дитини з інвалідністю. Сучасні шкільні заклади не можуть створити для дітей з інвалідністю належні умови для їхнього навчання, виховання. Тому, підготовка спеціалістів, які в майбутньому будуть працювати з такими дітьми, повинна бути націленою, з нашої точки зору, на знання вікових особливостей, специфіки роботи з данною категорією осіб. Зараз є багато дітей, які переносять нескладні ураження, але такі діти все рівно не можуть отримати якісну освіту в загальноосвітніх закладах. Для цих дітей у масових школах створені класи підвищеної індивідуалізації (діти з затримкою психічного розвитку, з дитячим церебральним паралічем, з наслідком поліомієліту, зі зниженим зором або слухом). Інтегроване навчання цих дітей наразі набуває поширеності. Зважаючи на дію соціальних факторів на розвиток особистості, збільшується потреба в соціальній реабілітації дітей з інвалідністю.

Вироблення активної стратегії власного життя, можливо якщо соціальна реабілітація буде сприяти створенню специфічних умов саморозвитку

особистості. Відповідно до системного підходу модель соціальної реабілітації передбачає вирішення наступних завдань:

- питання, які пов'язані з потребами дитини: формування особистості дитини, покращення фізичного здоров'я, надання емоційної підтримки, навчання, сприянні в задоволенні соціальних потреб;

- питання, які пов'язані з сім'єю: забезпечення фінансової підтримки, створення безпечних житлових умов, навчання особливостям догляду та навчання дитини навичкам самообслуговування, вирішення емоційних проблем, допомога в недопущенні соціальної ізоляції дітей з інвалідністю, забезпечення позитивного клімату;

- питання, які пов'язані з формуванням фізичного середовища: зменшення різних впливів, які викликають проблеми зі здоров'ям та процесом життєдіяльності особистості, побудова доброзичливого простору для особистісного розвитку та самореалізації.

Спеціаліст в сфері соціальної реабілітації повинен виконувати наступні функції: діагностичну, освітню, корекційну, виховну та розвивальну. Важливо, щоб фахівець з соціальної реабілітації регулярно займався самоосвітою та саморозвитком власної особистості. Для того, щоб реалізувати основні функції фахівці з соціальної реабілітації дітей з інвалідністю повинні оволодіти сучасними методами соціальної реабілітації. Зокрема такими як: ігрова терапія, арттерапія, музикотерапія, бібліотерапія, лялькотерапія тощо.

Отже, соціальна реабілітація дітей з інвалідністю, це складний, багатогранний процес, який передбачає створення безпечного простору для розвитку та саморозвитку особистості дитини. Основним завданням фахівця з соціальної реабілітації, є забезпечення дитині можливостей для розвитку її внутрішнього потенціалу. З нашої точки зору, особливу увагу слід приділяти розвитку творчого потенціалу дітей з інвалідністю.

Список використаних джерел

1. Синьов В. М. Корекційна психопедагогіка : підручник. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2007. Ч.1. 2007. 238 с.
2. Шахрай В. М. Технології соціальної роботи : навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 464 с.

Тонконог С. П.,

студентка II курсу магістратури, гр. МСПДп-191

Науковий керівник – Ємець Н. А., канд. філос. наук

Національний університет «Чернігівська політехніка»(м. Чернігів, Україна)

НЕДЕРЖАВНЕ ПЕНСІЙНЕ СТРАХУВАННЯ: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ

В роботі проаналізовано гендерний аспект недержавного пенсійного страхування у системі недержавного пенсійного забезпечення та його вплив на соціальний рівень життя громадян.

В умовах сьогодення пенсійне забезпечення населення є однією з найгостріших соціально-економічних проблем в Україні. Покоління, яке працює не може утримувати людей пенсійного віку, яких з кожним роком стає